

hans Kreds, frygter jeg saare meget for, at den hele Foranstaltning vil vise sig unyttig ligeoverfor Almuen. Det vil være nødvendigt, at Almuesmænd, for at indtræde i denne Anstalt, maae kunne gjøre Regning paa at møde Bømpelser hos den paagjældende Agent eller Underagent, hvorimod det er en Selvfølge, at Livsforf. ansalten ikke directe kan indlade sig paa saadanne Uregelmæssigheder, men maa ligeoverfor sine Agenter fordrø en reen, klar og punktlig Afregning. Naar jeg nu vender mig til Sagen som Heelhed paa dens nuværende Trin, er Vanstueligheden for mig væsentlig den, hvorledes man bør stille sig med Hensyn til Vædringer, man maatte ansee for ønskelige i Lovforslaget. Jeg troer, at den retteste Fremgangsmaade er den, ikke at de enkelte Medlemmer uden videre stille Vædringsforslag med Hensyn til saadanne Punkter, som kunne være faldne dem for Die under deres Gjennemlæsning af Lovforslaget; men at man efter her at have udtalt ved første Behandling de almindelige Anskuelser, som man nærer om denne eller hin Bestemmelse, henstiller f. Ex. til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Fenger) som den, der her er nærmest til at varetage denne Sag, hvad der i den praktisk kan lade sig gennemføre, uden at man skader — hvad jeg for mit Bedkommende vilde være den Sidste til at gjøre — dette Lovforslags endelige Gjennemførelse i denne Samling. Det vil altsaa for mit Bedkommende væsentlig komme til at beroe paa det ærede Medlems Opfattelse af de antydede Forandringer, om det vil være rigtigt at stille Vædringsforslag til anden Behandling eller ikke.

Fenger: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Jeg skal bemærke, at der er begjært Afslutning af Forhandlingerne, men jeg antager, at Thinget ikke har Noget imod, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds udtaler sig. (Stemmer: Nei!). Det ærede Medlem har Ordet.

Fenger: Det er kun det Foredrag, som blev holdt af den ærede Rigsdagsmand, som

nu satte sig og navnlig den sidste Hensætning, som blev gjort til mig, som har foranlediget mig til at ønske Ordet for et Par korte Bemærkninger. Jeg takker det ærede Medlem særdeles for den Maade, hvorpaa han har bestrøget min Stilling, til nærværende Sag, og den Nedbønhed, han har vist til at conferere med mig om de Punkter, som han kunde ønske forandrede. Jeg tør ogsaa forsikre, at det skal være mig en særdeles Glæde, saavel overfor det ærede Medlem som overfor hvilkensomhelst andre Medlemmer af Thinget, der maatte begjære nogen Oplysning, at give dem denne med største Beredvillighed. Med Hensyn til, hvilke Vædringer der kan beredes dette Forslag ved Sagens videre Gang, skal jeg dog tillade mig at gjøre det høie Thing opmærksom paa, at den høitærede Finanzminister jo ganske anderledes er istand til at bedømme dette end jeg, og at vi ville gjøre vel i at følge den høitærede Finanzminister i saa Henseende. — Jeg skulde tillade mig at gjøre opmærksom paa Noget, som jeg skylder den Bestyrelse, hvoraf jeg har den Ære at være Medlem, og det er, at efter dens Opfattelse er der flere af de Ting, som det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, omtalte som værende til Bøvær, der kunde trænge til en nærmere Berigtigelse, ikke fordi jeg troer, at det ærede Medlem ansøgte nogensomhelst Omstændighed, som var urigtig, men fordi jeg troer, at det ærede Medlem ikke tilstrækkelig har taget Hensyn til, hvad Bestyrelsen har været nødt til, naar den vilde opfylde det, som var dens Pligt. Det forholder sig ikke saaledes, naar det ærede Medlem har troet at kunne slutte, at den hidtilværende Bestyrelse har været villig til at efterkomme rimelige Fordringer, hvorved den noget fravog, hvad den strengt kunde have Ret til; det har den gjort mangfoldige Gange, og det har den gjort jevnligt. Ja, jeg kan sige, at den efter min Erfaring har en gennemgaaende Tilbøielighed til at gjøre dette, men den har været meget streng i Fortolkningen af, hvad den selv havde forpligtet sig til, efter min Opfattelse noget for streng; men jeg seer alligevel under dette en Egenklav, som Staten netop i denne Stilling bør sætte Prits paa, hvor den overlader